

INDEX.

non dominis eandem rem comparantur; ibid.
 Lex irrogans pœnam sanguinis potest à Principe Ecclesiastico condici; lib. 2. 20. 11.
 L. 2. ff. de cadaverib. punit. intellectum, qui tradant; lib. 2. 1. 84.
 L. 21. Taur. exponitur; lib. 2. 2. 12.
 De l. si alij ff. de usufruct. leg. qui agunt; lib. 2. 2. 40.
 L. hereditarium ff. ad leg. falcid. computatio an in aliis casibus admittatur; lib. 2. 2. 46.
 L. in causa 17. §. idem Pomponius ff. de minoribus; intelligitur; lib. 2. 3. 9. cum seqq.
 L. 1. C. si mai. fact. alien. sin. decret. rat. hab. exponitur; lib. 2. c. 3. n. 78. & 79.
 L. pœdientis 34. §. Item cum quareretur ff. de aur. & arg. legat. declaratur; lib. 2. 5. 5.
 L. 22. tit. 1. p. 7. qui explicant; lib. 2. 10. 32.
 L. generalis §. idem quasit. ff. de usufruct. legat. interpretatur; lib. 2. 5. 31.
 L. nam quod liquida §. ult. ff. de pecul. legat. intelligitur; numer. 36. 37.
 L. emancipati 9. C. de collat. quomodo legenda; lib. 2. 6. 28.
 L. si constante ff. de marit. intelligitur; n. 55.
 L. nihil interst. ff. ad leg. Jul. de adulter. conuincatur; lib. 2. c. 7. n. 5. & 6.
 L. si inter ff. de reb. dub. n. 18. 19.
 L. quod de pariter n. 40. cum aliis.
 L. inter socerum ff. de pact. dotalibus n. 51.
 Ad l. ex facto 17. §. Si quis autem ff. ad Trebellian. ratio traditur; n. 46.
 L. Theopompus ff. de dot. praleg. declaratur; lib. 2. 13. 42.
 L. si quis rationes ff. de liber. leg. lib. 2. c. 14. n. 24. cum aliis.
 L. Aurelius §. Tertius el. 2. eod. tit. n. 27. cum seqq.
 L. si unus §. illud nulla ff. de pact. n. 47.
 L. si mercedem §. ult. ff. de act. empt. lib. 2. 15. 36.
 Leges ex causa pœnas innocentibus inferentes strictissimè debent accipi; lib. 2. 8. 46. Sunt rigore plenæ; numer. 81.
 Lex duodecim Tabul. pœnam talionis irrogans declaratur; lib. 2. 9. 4.
 Liberatio administratoribus vel inter vivos, vel testamento conceditur; lib. 2. 14. 1. Generalis non continet; quæ pœnas administratorum extant; n. 2. Inter vivos non extenditur ad ea, quæ possunt vindicari; n. 8. Etsi accedat iuramentum; n. 9. Verbis amplissimis facta, quæ vindicari possunt, remittuntur; n. 11. Idem est, si liberatus solum actione reali tenebatur; n. 12.
 Liberatione testamento relicta, debitor agere, & excipere contra heredem potest; lib. 2. 14. 20.
 Liberatio, à reddendis rationibus quid importet; lib. 2. c. 21. n. 32. 33.
 Liberatus testamento ab actione tutelæ, vel alia simili, reliqua reddere cogitur; lib. 2. 14. 15. Limitatur; n. 23.
 Pro libertate in dubiis respondendum est; lib. 1. c. 16. n. 31.
 Libertas omnibus rebus favorabilior; ibid.
 Libertas hominis sub ipsius libera dispositione non est; lib. 2. 1. 55.
 Liberto solvente pecuniariam pœnam pro patrono, in legitimam imputatur, quod solum est; lib. 2. 8. 118.
 Ad liquidationem est omnino pars citanda, etsi agendum sit exequutivè; lib. 2. 11. 7.
 Lites exterminari, legum Conditores maximè student; lib. 1. 2. 31.
 Eas extinguere publicè interest; ibid. n. 32. & c. 20. n. 19. ejusd. libri.
 Ita ab aliquibus execrantur, ut malinè propria amittere, quam litigare; ibid. n. 104.
 Litigans super sua nobilitate, quamvis in possessione sit, durante lite, cogitur plebiorum tributum solvere; lib. 1. c. 16. n. 60. & 68.
 Potest suspendere petitorium ab adversario propositum, & ad possessorium transire; ibid. n. 61.
 Ei incumbit onus probandi suam nobilitatem, etsi in possessione sit; ibid. n. 62.

An dum de lite agitur, possit eligi ad officia nobilium? ibid. n. 70.
 Potest suspendere petitorium, quod ipse intentavit, & ad possessorium convolare; ibid. n. 71.
 In locatione fructuum beneficij Ecclesiastici an locus sit remedio l. 2. C. de rescind. vendit. lib. 1. 5. 6.
 In locatione, in qua, quod locatur, pendet à viribus fortunæ, utrum uti possit remedio d. l. 2. ibid. n. 67.
 Locationi antecessoris hæres utrinque stare compellitur; lib. 2. 15. 2. Ampliatur; n. 4. 5. Limitatur; num. 8. Quoties hæres ex una parte resilire à contractu nequit, neque ex altera potest, sed limitatur; n. 2. Tenetur approbare hæres locatoris pensiones anticipatè solutas suo antecessori; n. 7.
 Locationem explere successor singularis non est strictus; lib. 2. 15. 14. Nec successor majoratus; n. 15. Nec dominus proprietatis quoad usufructuarium; num. 17. Quid de succedente ei, qui locaverat usufructum rei suæ; n. 18. Quid de fideicommissario? n. 19. Quid de domino directo? n. 20.
 Locationi stare quando successor singularis debeatur; lib. 2. 15. 22. cum seqq. Quid si contractus firmetur iuramento; n. 52. cum aliis. Quid si hypotheca cum pacto de non alienando intervenerit; n. 56. cum seqq.
 A locatione per maritum facta an mulier matrimonio soluto, possit recedere; lib. 2. cap. 15. num. 81. 87. & 88. cum aliis.
 Locationem à tutore factam minor implere debet; numer. 90. 91.
 Quid de Prælato; beneficiario, & similibus utrum locationi antecessorum stare cogantur? num. 98. cum seqq. Quid de anticipatè solutis? n. 102. Hæres beneficiarij an ad interesse conductori teneatur, si successor eum ejiciat; n. 105.
 Locatio de rebus Ecclesiæ ritè facta obligat successorem; num. 110. Et quid si damnosa fuerit Ecclesiæ? num. 112.
 Locatio ad longum tempus de bonis Ecclesiæ absque juris solemnitatibus est irrita; lib. 2. 16. 9.
 Per illam dominium utile in conductorem transfertur; num. 10. 13. & 15. Limitatur; n. 16. Quod tempus longum dicatur; n. 11. 12.
 Locare ad longum tempus non potest, qui alienare est prohibitus; lib. 2. 16. 14.
 Locatio non ordinatur ad translationem dominij, sicut venditio; n. 16.
 Locatio bonorum Ecclesiæ ad vitam non tenet absque juris solemnitatibus; lib. 2. 16. 27. Quid si fiat ad vitam senis? n. 30. 31. Non tenet ad voluntatem alicujus; n. 28. Nec ad tempus incertum; n. 29.
 Locatio ultra triennium hodie sine juris solemnitatibus est nulla; lib. 2. 16. 33. Licet accedat iuramentum; num. 34. Triennium poterit ab Episcopo coarctari; sed non extendi; num. 35. Quid si dicatur, quod de triennio in triennium nova locatio censetur; num. 46. Quid si uno contextu plures triennales locationes celebrentur? n. 38. Vel si plures locationes inter easdem personas diverso tempore contrahantur successivè, prima durante; n. 39. Quid de pacto de locando post triennium? n. 40.
 Locatio rei Ecclesiasticæ ultra triennium omnis solemnitatibus an intra illud sustineatur; n. 41. cum seqq.
 Locatio bonorum Ecclesiæ valet usque ad triplicem fructuum collectionem etsi triennium transgrediatur; n. 52.
 De locatione bonorum Ecclesiæ. Quid Sac. Concil. Trident. fuerit statutum; n. 65.
 Locatoris successor singularis ejicere conductorem hypothecarium non potest; lib. 2. c. 15. n. 42. & 43. Requiritur publicum instrumentum; num. 44. Procedit etsi omittatur hypotheca per oblivionem, cum de stylo adjici solet; num. 45.
 Locator quibus de causis expellere inquilinum ante finitam locationem potest; n. 60. Ejicitur si domo propriis sibus locator indigeat; num. 61. Quando censetur propriis

INDEX.

priis usibus indigere; n. 62. Necessitas debet esse de novo superveniens; n. 63. Urgens, vera non affectata; n. 64. Quid si locator sua culpa in necessitatem habitationis venerit; n. 68. Non expellit, qui ædem conductam locat alteri; n. 69. Sed dominus secundum conductorem expellere valet; ibid. Non ejicitur conduens ad longum tempus; n. 70.
 Locator non tenetur ad interesse conductori à successore ejecto re involuntariè in alium transita ante finitam locationem, si rei conditio nata fuerit ei; eum contulit; n. 84.
 M
 Macedoniano Senatûsconsulto renuciari non potest; lib. 1. 9. 39. Nec renunciatio firmatur iuramento; n. 40.
 Majoratus semel irrevocabilis juxta l. 44. Tauri revocari nequit, quamvis primò vocatus consentiat; lib. 1. 14. 45.
 Majoratus futurus successor potest uti remedio l. diffamari; C. de ingen. manum. lib. 1. 18. 44.
 Majoratum fundare ex tertio bonorum pater prohibetur, unico existente filio, nisi Regia facultas interveniat; lib. 1. 19. 34.
 Majoratum constituere non potest pater vocans primo loco nepotem, cum habeat facultatem ad illum in persona filij constituendum, nisi ipse consentiat; ibid. n. 38.
 Pater impetrans facultatem ad fundationem majoratus in uno ex filiis, quos nominavit, nequit illum in persona nepotis triam ex filio nominato constituere; ibid. num. 39.
 Habens facultatem Regiam ad unum majoratum constituendum, non valebit duo ejusdem licentiæ virtute fundare; sed si eam impetret ad plurium constitutionem, unum duntaxat facere non prohibetur; lib. 1. 19. 39.
 Majoratus successor ad debita antecessoris non tenetur, nisi ad funeris impensas; lib. 2. c. 1. n. 77.
 In majoratu non succeditur ultimo possessori, sed fundatori; lib. 2. c. 15. n. 16.
 Majoratus successor non tenetur stare locationi; ibid.
 Majoratum ex facultate Regia institutum nequit fundator virtute ejusdem in alium transferre, licet huic possessorem tradat, quam prior non accepit; lib. 2. 19. 4. Per primam fundationem facultas expirat; ibid.
 Ex malicia alterius patienti non tenemur cum magno incommodo nostro subvenire; lib. 1. 1. 38.
 Mala tolerantur, ut majora vitentur absurda; lib. 1. 2. 14.
 Mala permittere fas est ut majora vitentur; lib. 2. 4. 5.
 Mandans, & exequens delictum pari pœna tenetur; lib. 2. 9. 59. Limitatur; ibid. Mandans videtur delictum perpetrare; ibid.
 Mandanti potius, quam mandatario delictum imputatur; d. num. 59.
 Mandans, & mandatarius an ordinaria pœna delicti teneantur, effectu non sequuto; lib. 2. 20. 94.
 Mandans, auxilium, aut consilium præstans ad delictum; non eadem pœna, ac exequens punitur, si personarum diversa sit conditio; lib. 2. c. 9. n. 59. & 60.
 Mandatum speciale quibus casibus desideretur, remissivè; lib. 2. 6. 2.
 Mandatum certam litem non expirat; antequam sententia executioni mandetur; ibid. n. 12.
 In mandato speciali ad postulandam in integrum restitutionem, expressio causæ, in qua petenda est, non desideratur; ibid. n. 13.
 Mandatum speciale quod dicatur; ibid. n. 14.
 Mandatum singulare requiritur ad matrimonium contrahendum; ibid. n. 15.
 In mandato speciali ad jurandum de calumnia, litem mentionem fieri, opus non est; ibid. n. 16. Fallit in accusatione; n. 17.
 Mandatum generale ad agendum, excipiendum, & supplicandum, sufficit, ut in integram restitutio peti possit; ibid. n. 20.
 Manda ad causam illud speciale exigentem, & ad cetera omnia, que ipsum postulant, similes causas expressas comprehendit, non graviore; ibid. n. 21.
 Utrum ex exceptione unius causæ polcentis speciale mandatum videantur commissæ aliæ similes sub mandato generali; ibid. n. 22. cum seqq.
 Mandatum cum libera æquivaleret speciali, in illis, quæ domino magni præjudicij non sunt; ibid. n. 29.
 Sufficit ad impetrandam in integrum restitutionem principaliter; ibid. n. 30.
 Sub mandato cum liberâ non veniunt, quæ illud singulare desiderant; ut matrimonium; ibid.
 Cum libera, ubi aliquæ causæ sunt expressæ, restringitur ad similes expressas; ibid. n. 32.
 Mandatum cum clausula rati habitationis omnium, quæ procurator fecerit, non prodest ad ea, quæ speciale mandatum desiderant; ibid. n. 34.
 Speciale desideratur ad impetrandas in Curia Romana lites justitiæ, exceptis personis conjunctis; ibid. n. 43. Sed in praxi aliter observatur, nam generale sufficit etiam extraneis; n. 44.
 Mandatum etiam tacita voluntate contrahitur; ibid. n. 45.
 Mandatum speciale opus est ad substituendum procuratorem ante litem contestationem; ibid. n. 56.
 Cum mandato generali potest quis defendere eum; contra quem in integrum restitutio postulat; ibid. n. 60.
 Mandatum ad omnes lites, non extenditur ad futuras; lib. 1. 13. 42.
 Re integra, mortuo eo, qui mandavit, mandatum extinguitur; lib. 1. 14. 65.
 Mandatum ad pias causas, adhuc re integra, hæres mandantis revocare non permittitur; ibid. n. 66.
 Mandatum ad locanda Ecclesiæ bona intra tempus permissum, triennio non finitur; lib. 2. 16. 53.
 Manus inutilis, vel debilior abscindi debet ubi talis pœna irrogatur; lib. 2. 9. 65. Amplia etsi reus aliud veller; ibid. Quibus ex delictis ea pœna jure sit imposta, remissivè; ibid. Utrum amputari debeat ei, qui unicum manum habet; n. 66.
 De Marabatinorum, sive quadrantium valore, remissivè; lib. 1. 11. 23.
 Maritus conjugem à vinculis eximens, se ipsum videtur liberare; lib. 1. 21. 96.
 Habet tacitam hypothecam pro dote sibi promissa tam in bonis uxoris, quam alterius cujusque, qui eam promiserit; lib. 1. 7. 17. Sed privilegio prælationis non gaudet; n. 18. Procedit, quamvis promissor protestetur, nullè sua bona obligari, nisi maritus consentiat; n. 19.
 Maritus, qui in confessione dotis receptæ renunciavit exceptioni dotis non traditæ, an possit eam objicere? & quid si iuramentum accessit; ibid. n. 9. cum seqq.
 Maritus, ejusve successor post elapsa tempora ad opponendam exceptionem dotis non numeratæ admittitur ad probandum, eam non accepisse; ibid. n. 94.
 Maritus opponere non prohibetur de dote non tradita, etsi juret, dotem restitutam, quam factus est accepisse; ibid. n. 99. Contra si juraverit, dotem sibi numeratam fuisse; n. 100.
 Maritum cornutum appellans an admittatur ad probandum adulterium uxoris, ut à pœna palinodiæ liberetur? lib. 1. 11. 15.
 Maritus, cum serviebat uxori pro debita pecunia torquentem ferream in Hispania non portabat; lib. 1. 1. 39.
 Agere non potest ad dotem promissam, nisi nuptias probaverit celebratas; lib. 2. 11. 14.
 Utrum locationi uxoris stare teneatur de rebus dotalibus? lib. 2. 15. 95. cum aliis.
 Masculinum quando femininum comprehendat; lib. 2. c. 18. n. 13. & 14.
 Masculus, & femina si eodem partu eduntur, ille prior natus præsumitur; lib. 2. 7. 3.
 Si masculus, & femina eodem conflictu pereant, quis prior decessisse credatur; n. 7. & 96.

INDEX.

Mater vel quia tutrix liberorum an pro debito ex administratione possit carcerari? lib. 2. 1. 16.
 Matrimonia frequentari, publicè interest, lib. 1. 19. 61.
 Matrimonij favor maximus, sed libertatis favorabilior cuasa, ibid. n. 63.
 De matrimonio carnali ad spirituale non est arguendum, data rationis diversitate, ibid. n. 86.
 In matrimonio prior contrahens præfertur posteriori, quanquam corporis traditio huic fiat, & non illi, lib. 2. 19. 21.
 Verbum maximè, quibus modis accipitur, lib. 1. 7. 18.
 Melioratus in tertio, & quinto an possit à creditoribus hæreditariis conveniri? lib. 2. 2. 14. cum seqq.
 Melioramenta quoad effectum manent bonæ fidei possessoris, à quo facta sunt, lib. 1. 8. 9.
 Non cedunt hypothecæ, qua res meliorata astricta est, ibid. n. 11.
 Melioramenta mala fide faciens in eo, quod scit alienum donare videtur, quod expendit, ibid. n. 23.
 Juxta quod tempus, & quomodo sunt melioramenta taxanda remissivè, ibid. n. 16. 29.
 Melioratio, aut gravamen locum non habet si unicus sit descendens, lib. 1. 19. 34. Sed qui filium, ac nepotem ex eo habet, poterit meliorare, gravareque filium, ibid.
 Melioratio facta cum plures liberi existebant, evanescit, si tempore mortis ejus, qui melioravit unus duntaxat supervivar, ibid. n. 35.
 Parens permittitur meliorationem facere nepoti, etsi unicus existat filius, qui eum genuit, ibid. n. 36. Idem erit si, & nepos unicus sit n. 37.
 Melius est minori pœna crimen coercere, quam modum vindicationis transgredi, lib. 2. 9. 22.
 De membris propriis, aut vita disponere nemo potest, lib. 2. 8. 123.
 Membrum si lege abscindi jubeatur, de manu intelligitur, lib. 2. 9. 65.
 Mens, non verba disponentis in primis inspicienda est, lib. 1. 20. 82.
 Mens profertis potius est attendenda quam verba, l. 2. c. 4. num. 34.
 Mentiri non licet in vitæ defensionem, lib. 1. 2. 2.
 Nec pro injusta morte vitanda, ibid. n. 4.
 Mentiri in judicio quale peccatum sit, ibid. n. 3.
 Mentiri nunquam licitum esse potest, quia intrinsicè malum ibid. n. 7.
 Mentiens in judicio nulla afficitur pœna, nisi in casu, quo lex in mentientem statuit, ibid. n. 14.
 Mentiris, respondere licet, falsum, vel occultum delictum exprobranti, lib. 1. 1. 7.
 Mentiri indecens, ac infame est, ibid. n. 12.
 Non est idem mendacium dicere, ac mentiri, ibid.
 Fateri, se fuisse mentitum, valde ignominiosam olim in Hispania fuit, ibid. n. 27.
 Mentiens in dolo esse præsumitur, lib. 1. 20. 57.
 Mercator, quando possit merces, quas ad creditum vendidit, iterum emere minori pretio, lib. 2. 3. 64.
 Mercatores magis cupiunt præsentem pecunia vendere, quam ad creditum, etsi carius hoc modo vendant, lib. 2. 3. 50.
 Merces pestis tempore minus valent, lib. 2. 3. 38.
 Merces ultronæ vilescunt, n. 39.
 Merces an appellatione bonorum omnium in legatis & contractibus contineantur, lib. 2. 5. 2. cum aliis An veniant in obligatione generali, n. 6. cum seqq. Quid cum quis obligat bona, quæ in certo loco habet? n. 10. cum aliis.
 Merces quomodo hypothecæ subjactæ sint, n. 14. Earum obligatio extenditur ad futuras, n. 15. Emptæ ab hærede non incidunt in obligationem propter subrogationem, n. 17. Limitatur, ibid.
 Merces in domum illaræ tacite obligantur, lib. 2. c. 5. n. 2. & 23. Non cedunt legato omnium rerum, quæ in certo loco sunt, n. 24.
 Meretrices ad majus malum vitandum permittuntur, lib. 2.

c. 3. num. 13.
 Metu tormentorum licet fateri crimen, quod qui non patravit, lib. 1. 2. 50.
 Metu coactus jurans contractum, an possit contravenire, non adepta relaxatione? lib. 1. 4. 25.
 Metus pœnæ corporalis etiam inconstantissimos cadit, lib. 2. c. 8. n. 123.
 Quod meum est, amplius meum fieri non potest, lib. 1. 3. 37.
 Utrum miles possit belli se exponere periculo, in quo periturum certè cognoscit? remissivè, lib. 1. 2. 69.
 Qui milites hodie gaudeant privilegiis armatæ militiæ concessis in jure, lib. 2. 1. 17. Non carcerantur, nec ultra quam facere possunt pro debito civili coveniuntur, ibid.
 Milites, qui apud nos, *Hombres de armas*, dicuntur, illis potantur privilegiis, n. 18.
 Ad bellum parati non minus, quam actu militantes militaria obtinent privilegia, ibid.
 Miles nequit suis privilegiis renunciare, n. 19.
 Ne milites egeant, publicè interest, ibid.
 Militia apud Romanos multiplex, n. 17.
 Militiæ armatæ plura privilegia concessa sunt ibid.
 De re militari, ac militum privilegiis, remissivè, n. 21.
 Milesiæ virgines causa incognita tibi manus inferebant, & quomodo ab ea insania cessaverit, n. 90.
 De minimis curatur in eis, quæ à jure communi proveniunt, non si specialiter concedantur, lib. 1. 3. 73.
 Pro re minima surrepta competit actio in factum, non furti, ibid.
 De minimis non curat Prætor, ibid. n. 74.
 Pro minimis actionem furti dari, durum est, ibid. n. 76.
 Ministri improbitas valori Sacramentorum non officit, lib. 1. 10. 18.
 Minori in integrum restituito res cum fructibus reddenda est, lib. 1. 3. 4.
 Minor læsus non restituitur, si prudenter negotium gessit, nec læsio propter ætatis imbecillitatem, aut dolum adversarii contigit, ibid. n. 63.
 Minor læsus in pretij quantitate num possit rem alienam præcisè advocare? ibid. n. 69. 70.
 Utrum restituatur in renunciatione beneficii Ecclesiastici, lib. 1. 5. 2.
 In causis beneficalibus pro majore habetur, ibid. n. 3.
 An restituatur ad beneficium, cui renunciavit, postquam alij collatum est, ibid. n. 4. & 12.
 Non restituatur adversus matrimonium, vel professionem, ibid. n. 5. Nec adversus votum, vel opus pium, n. 7. Nec adversus Deum, patriam, aut parentes, n. 8.
 Restituitur in causis, circa validitatem professionis; vel matrimonij, ibid. n. 9.
 Restituitur etiam in causis, in quibus pro majore habetur, ibidem.
 Etiam restituatur ad lucrum omissum, ibid. n. 10. Non tamen cum tertij detrimento, n. 57.
 Minoribus semper auxilium restitutionis competit, nisi jure sit specialiter denegatum, ibid. n. 13.
 Minor in subsidium restituatur contra tertium possessorem, ibid. n. 47. Quando adversus illum directè restituatur, n. 48 cum seqq.
 Restituitur ob interesse affectionis, ibid. n. 49.
 Restituitur adversus dotis constitutionem, ibid. n. 51.
 Et adversus lapsum quinquennij Concilio Tridentino præscripti ad reclamandum contra professionem, ibid. num. 53.
 Minor quando restituatur ad beneficium, cui nondum quæsit renunciavit, ibid. n. 55. cum seqq. Non restituatur cum detrimento possessoris, n. 56.
 Minoribus plurimum succurrunt jura, lib. 2. 3. 77.
 Minor læsus in pretio rem præcisè advocare non valet, etsi restituatur, n. 78.
 Minor læsus potest uti remedio l. 2. C. de resc. vendit. intra 30. annos et si statuto tempus sit restrictum, si in contractu solemnitates juris requisitæ defecerint, n. 94.
 Minoris prædium locari ad longum tempus sine decreto non

INDEX.

non potest, lib. 2. 10. 14.
 Minoris bona immobilia, aut mobilia pretiosa absque decreto obligari prohibentur, lib. 2. 16. 68. Quid de jure Regio? n. 69. Quid de tacita hypotheca? n. 70.
 Mohatra quomodo celebretur, & de ejus iniquitate, remissivè, lib. 2. 3. 61. Et an liceat aliquando vilius emere, quod mercator ad creditum vendidit carius, n. 64.
 Monachus proprietarius contra votum paupertatis Ecclesiastica sepultura privatur, lib. 2. 1. 86.
 Monasterium Monachi bona occupans ascendentibus legitimum debet, lib. 1. 19. 43.
 Non fragit testamentum religiosi, quamvis in eo se præteritum inveniat, ibid. n. 44.
 Monasterium, quod quis ingreditur, non censetur loco filii esse, nisi in casibus jure expressis, ibid. n. 45.
 Habet loco filii ad exclusionem substituti in casu *cap. in presentia de probat.* ibid. n. 46.
 Non excludit substitutum, si id testator expressè prohibuerit, ibid. n. 47. Idem est, si ex conjecturis appareat noluisse, n. 82.
 Monasterium an excludat substitutum ubi defunctus dixit: Si sine liberis veris, & ex suo corpore natis defecerit? ibid. n. 84. 85.
 Incapax successioneis nunquam substitutum excludit, ibid. num. 86.
 Ubi Monasterium capax successioneis institutus ingreditur, nec substitutum excluditur, à quo tempore bona ad substitutum pertinent, ibid. n. 87. Quid si fiat Religiosus Societatis Jesu, n. 88.
 Monasterium non excludit filium testatoris substitutum; ibid. n. 42. Nec causam piam, n. 46. Nec quando institutus in fraudem substituti religionem ingreditur, ibid. Nec si bona relinquuntur titulo majoratus, n. 81.
 Monerarij an gaudeant Ecclesiastica immunitate, l. 2. c. 20. n. 197.
 Monialis arde diabolica supra testatu Monasterii elevata utrum clausuram violet, lib. 2. c. 20. n. 210.
 Post moram, qui tenetur ex pacto retrovendere, omnes fructus est restitutus, lib. 1. 15. 36.
 Mori prius oportet, quam malo consentire, lib. 1. 2. 8.
 Mors omnium terribilium ultimum, ibid. n. 54.
 Mortem alicujus allegans ad ejus probationem cogitur, lib. 2. c. 7. n. 36.
 Motus propius Pii V. circa censuum constitutionem multis in locis receptus non est, lib. 1. 9. 53.
 Mulier pro dote habet tacitam hypothecam in bonis mariti, lib. 1. 7. 2. Et in bonis foceri, n. 6. Atque fidejussorum mariti, n. 7.
 Idem est in matrimonio putativo, mulieris bona fide contracto, ibid. n. 3. Sed non datur actio de dote, sed conditio sine causa cum hypotheca, n. 4.
 Mulier renunciare non potest hypothecæ dotali, ibid. n. 11.
 Quid si juramento firmetur renuntiatio, n. 12.
 Hæretica non habet hypothecam pro dote, ibid. n. 13. Quid de muliere Judææ, n. 14.
 Mulieri est hypotheca sine privilegio prælationis pro bonis paraphernalibus, ibid. n. 20. Cessat tacita, si expressa intervenerit, n. 21. Quod pro sponsalicia largitate, aris, & lucris matrimonialibus, ibid.
 Pro augmento dotis competit tacita hypotheca cum prælatione, ibid. n. 25. Limitatur, n. 26.
 Competit etiam hypotheca pro alimentis ex dote mulieri præstandis, constante matrimonio, quæ incipit à die dotis constitutæ, ibid. n. 28. Item pro debitis, soluto matrimonio, intra annum, dum dos non restituatur, n. 29.
 Mulier præfertur anterioribus viri creditoribus cum tacita hypothecâ, nisi pariter fuerint privilegiati, ibid. n. 34.
 Idem est, si mulier expressam habuerit, nam tacitam habentibus potior est, ibid.
 Non amittit jus prælationis, quamvis habeat hypothecam expressam, & cesset tacita, ibid. n. 35.
 Prælationis privilegium non tranfit ad successores, nisi in liberos præcreatos ex eo matrimonio, ad quod dos data

est ibid. n. 36. Limitatur, in cessionario mulieris, quando dote non exacta, regressus adversus ipsâ datur, ibid. n. 37.
 Mulier non præponitur anterioribus creditoribus cum hypothecâ expressa, ibid. n. 38. Etiam in bonis post dotalem obligationem, n. 39.
 Præfertur omnibus creditoribus in rebus, quas dedit in dotem etiam æstimatas, si extant, ibid. n. 40. Licet dos putativa sit, n. 41.
 Mulieris hypotheca tacita potior est expressa posteriore, ibid. n. 42.
 Mulier cum expressa non superat priorem creditorem similitè munitum, ibid. n. 44. Limitatur, n. 45.
 Concurrens mulier cum mutante ad refectionem rei, qui prior est tempore, potior est jure, ibid. n. 59.
 Quando mulier possit à marito, vel hærede ejus consequi dotem in fraudem creditorum ab illo confestam, ibid. n. 90.
 An præferatur mulier viri creditoribus cum expressa hypothecâ; qui post dotem promissam, ante ejus traditionem contraxerunt? ibid. n. 112.
 Habet tacitam hypothecam pro doto confestata, donationis, & fraudis præsumptione seclûsâ, ibid. n. 122.
 Præfertur omnibus chirographariis creditoribus, ibid. num. 123.
 Mulier quoties ex viri bonis dotem recuperare non valet ad res, quas dedit regreditur in quibus omnibus antepõnitur, ibid. n. 126. Eas auferit à tertio possessore, etsi alienationi consenserit, n. 127. Fallit, si pretium earum offeratur, ibid.
 Adversus mulierem, dum in matrimonio est præscriptio in rebus dotalibus non procedit, lib. 1. 8. 48. Nec in donatis propter nuptias, num. 49. Pro his agere constante matrimonio prohibetur, n. 50. Fallit, si petere in judicio possit, n. 51.
 Mulier non eget viri licentia ad agendum pro dote marito vergente ad inopiam, ibid.
 An præscriptio noceat mulieri in bonis paraphernalibus, ibid. n. 52. cum seqq.
 Mulierem nuptam vocans meretricem, num admittatur ad probandum adulterium, ut à pœna palinodiæ eximatur? lib. 1. 11. 63.
 Muliere agente contra siscum, in dubio dotale instrumentum prius præsumitur, lib. 1. 16. 46.
 Mulieres maritorum nobilitate decorantur, lib. 2. 1. 23.
 Mulier, matrimonio soluto, an stare locationi compellatur? lib. 2. 15. 81. cum seqq. Nequit conductorem ejficere si matrimonio durante; ad dotem agat, n. 82. Non impuntantur mulieri soluto matrimonio, pensiones marito anticipatè solutæ, n. 85.
 Multa fieri prohibentur, quæ facta tenent, lib. 1. 17. 72.
 Mutuus ad certam rem emendam cum speciali ejus hypothecâ præfertur anterioribus creditoribus etiam expressam obtinentibus, lib. 1. 7. 16.
 An procedat adversus dotem? ibid. n. 47. Præfertur doti posteriori, n. 48.
 Mutuanti ad emptionem rei competit tacita hypotheca in illa, ibid. n. 49. 50. Limitatur, si usuras recipiat, n. 54.
 Mutuus cum usuris non gaudet privilegio l. licet, C. qui potior, ibid. n. 55.
 Mutus vel aliàs loqui non valens per scripturam, aut signaturitè constituitur Sacramentaliter, lib. 2. 13. 49. Tenetur constiteri eo modo, quo potest, n. 53. An per interpretationem? n. 54.

N

Natura quoad amorem paternum nullam differentiam inter filios legitimos, & illegitimos constituit, lib. 1. 19. 31.
 Naturalis filius paternâ nobilitate decoratur, lib. 2. c. 1. n. 23. Quis naturalis filius dicatur, ibid.
 In pari necessitate potior est subveniendum propriis, quam extraneis, lib. 2. 16. 85.
 Negativa plus operatur ad negandum, quam affirmativa

K x ad

Faria ad Coartuam.